

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

TOM. Δ'.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διά της έτους τοῦ Κράτους ἀνὰ
12 φύλλ. Σελ. 2.
Διά της ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διά της ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 38.

Τιμὴ καταχωρίσεως, ἡ γερα-
μὴ ἔδ. παλαιόδε 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθῃ
εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΙΝΙΑΣ.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πάλε
τὸν ἐνταῦθῃ Συντάκτην τῆς
εἰδούσας αὐλαποθηκῆς

Κεφαλληνία 29 Ιουνίου 1861.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ καθημερινῶς μᾶς ζητοῦσι Άγγελίας, ἐνορίσα-
μεν πρόσφορον πρὸς ικανοποίησιν πάντων καὶ πασῶν, ν'
ἀποθνήσκειν πρὸς ἓνα ἔκατον τῶν ταχτικῶν μας Συ-
νθρομητῶν, δελτίον Άγγελίας τὸ ὅποιον τοὺς παρακαλοῦ-
μεν νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσι, μὲ δόσας ὑπογραφὰς δυνηθῶσι
να μᾶς ἐπιτύχωσι εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ προ-
σχοῦς μας ἀριθμοῦ.

Cefalonia il 27 Giugno 1861.

Sig. Redatore.

Vi prego d' inserire nel vostro stimabilissimo Giornale il seguente articolo.

—o—

L' infastidita notizia della prematura ed universalmente compianta morte del nostro Conte di Cavour, appena giunta, immergeva nel duolo e nella consternazione tutta indistintamente la ben nata e popolazione di Cefalonia, che deplorava questo avvenimento, non solo come luttuosissima la tattiva rinascente Libertà Italiana, come una calamità comune ad ogni popolazione che spera redimersi, per ogni po-
tente aspirante a libertà, e ad esistenza politica; i-
nziando il tributo di pianto che l' orfano pre-
sia all' orfano turboloso del padre e del bene-
fattore!

I pochi italiani che trovansi domiciliati in qu-

est' Isola, ansiosi di dare uno sfogo a tanto do-
lo, rassegnati al segno di cercarne il conforto nel
seno della Religione, bramosi di manifestare nel
modo il più solenne il loro amore, la loro ricono-
scenza, e la loro ammirazione pel Genio Tutela-
re si repentinamente tolto ai destini della loro Pa-
tria, avevano deciso di commemorarne l' Eseguie
nella Chiesa Latina dell' Isola; Circostanze però di
pubblica notorietà, vietavan loro anco questa pia
soddisfazione, e perciò si limitavano coll' esprimere
ufficialmente la loro consternazione alla Dele-
gazione Cons: Italiana, offrendo in pari tempo un
obolo, d' aggiungersi alla sottoscrizione aperta già
a Torino per l' eruzione d' un monumento all' impe-
ritura del Grand' Uomo, che un Fato inesorabile,
dovea per sempre rapire all' Italia, ed all' Umanità.

Ora chi mai il crederebbe che mentre tali e sif-
fatti sentimenti, provenienti dal cuore d' un Popo-
lo fratello, venivano a manifestarsi per la morte
di quel Sommo, chi il crederebbe che ad onta della
consternazione generale, ad ischerno del comun duolo
sorger dovesse sacrilega la voce d' un figlio degenero,
la voce d' un Efialte, trista e beffarda come ur-
lo di malefica Coccoveggia, che ride nelle
sciagure degli uomini, e con contrafatti ed orrii
lai insulta al gemito dei cuori?... Si pur
troppo questa voce sorgeva unica a profa-
nare l' universale mestizia, ad insultare al pian-
to di fratelli... ad esclamare con pazza gioja Cen-
to giorni come questo... ci vorrebbe!

ΤΑΚΙΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΙΟΝ ΑΓΕΟΥΡΙΟΥ

Si tale una voce facevasi udire fra noi, ed unani-
me un' imprecazione rispondeva qual Eco, a tanto,
bestemmia!... affrettiamoci però d' aggiungere al
onore dell' umanità, troppo spesso calunniata e
dell' Italia nostra amata Patria, che quest' essere
non appartiene più né all' una, né all' altra; mem-

bro mutilato e fetido di quella mostruosissima Idra gerocratica che per anni infestò l'Italia, e il Mondo, sinchè venne schiacciata sotto il pondo di Colui, la di cui amara perdita tutt'ora deploriamo, ecco perchè al solo nome d'un tanto uomo dà segni di vita, e benchè membro smozzato, benchè paralizzato, nenchè caduto nel disprezzo comune, tenta cionondimeno rizzarsi ancora, sputar veleno, e mordere.

Storzi pure, ma non riuscirà mai a sollevarsi dal basso livello in cui giace! . Sputi, e morda a suo talento, ma non morderà che il sangue, egli è la che il Genio della libertà, e del progresso lo ridusse, e lì rimarrà sinchè spinto dalla disperazione, rivolgerà contro se stesso il mortifero tosco, che non potrà più spandere a danno dell'umanità.

Uu suddito Italiano.

— NO : DELLA REDA :

Mentre apprezziamo pienamente e vivamente partecipiamo i sentimenti che animano l'articolista, mentre grati gli siamo per la giustizia resa al nostro paese, ci sia daltronde permesso, adottando la sua ingegnosa metafora, di dedurre, dall'urlo istesso di quel suo uccello di mal augurio, un augurio più che fausto per la sorella Italia, poichè che cosa mai significherebbe il Cento giorni come questo, anco in becco ad una Coccoveggia, ad un gufo, a qualsivoglia bestia malefica, se non che l'Italia può contare altri cento Garvour?.. ed ecco secondo noi spiegato anco lo scopo del Te-deum, nel qual caso, non uno, come malignamente urlò la Coccoveggia, ma cento e mille si dovrebbero intuonare.

Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΙΔΟΝΗ ΑΡΑ ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

(Όρα Παράρτημα Διαισθησίης ἀριθμὸς 36.)

Προβάνει απὸ τὴν σκιώδη πύλην τῆς Ἀλληλοδιδαχῆς Σχολῆς, ὡ̄ ιερολογιώτατος Μελιδόνης, μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ ὑπαλλήλων, βαρβαροσόλοικος, φυττακίζων, κεκυρωμένος καὶ φαγητεῖων ὑπὸ τὸ βάρος ὑθριστικῶν, ικκοζήλων καὶ ἀσυναρτήτων ἐπιθέτων, ἐπισείων τὸ φωτισμένον ὄνομά του, ὁλοφυρόμενος καὶ μεμψιμορῶν κατὰ τῆς ἀνωνυμίας, ὅπως διὰ τοιούτων ἀποχωρῶν καὶ χαλαρῶν μέσων, ὑπερασπήσῃ δῆθεν ἔαυτὸν ἀπέναντι τῶν ἀκαταμαρτυρῶν γεγονότων, ὅσων περιεῖχε τὸ ἐν τῇ Διαισθησίᾳ καταχωρηθὲν ἄρθρον, (ὅρα ἔκει ἀριθμὸς 33) ὥστενει ἐμφασέτο ἀποκλειστικᾶς κατ' αὐτοῦ καὶ οὐχὶ καὶ ὅλων τῶν ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ παιδαγωγῶν. Βαρὺ καὶ δυσβάστακτον φροτίον ἦρεν ἐπὶ τοῦ ὕμου του καὶ πρώιμα ἡ ἀορά πείσεται τὸ τοῦ ὑπάτου τῶν παιτηῶν βαρύθυμον ἐπὶς « ὅδαξ λαζαρικό γαίαν » !! ἀποκαλεῖ αὐτὸς ἔαυτὸν διευθυντήν, αὐτή θεομπατητὴν παιδαγωγὸν, καὶ τρισμέγιστον ἀρχοντα, ἔχων περὶ αὐτὸν ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας !!! Οἱ πόστων, ἐὰν ὁ πλαστουργὸς τῆς ἐπο-

πούσας καὶ ὁ δαιμόνιος τῆς Ἀττικῆς Δραχματικῆς ήδυναντο νὰ ἀναπλάσωσιν ἐπὶ τῆς τέφρας των σάρκων καὶ ὅσα, ὡ̄ πόσων ναὶ, ηθελον ἐρυθράσσει ὅρῶντες τὸ γέννημα τῆς ὑψηπετοῦς φαντασίας των ἐρρίμενον τοῖς κυσὶ καὶ ἐν τῇ κοπρίᾳ, τὸν ρύμπων πλημμυρῆν καὶ παράχορδον, τοὺς μετρικοὺς ποδὰς θεμένους φύρδην, μίγδην ἐν τῇ σωρείᾳ ἀντὶ τῶν φληνάρχων τοῦ Διδασκάλου!!! Βέλτιον ἐν ἐποίει ἐὰν, τῆς σκατᾶς χρήσεως τῶν στίχων τῶν μεγάλων ποιητῶν, κατεγίνετο πῶς νὰ ἀνασκευάσῃ τὰ ἐν τῇ ἡμέτερᾳ διάτριψῃ γεγονότα, οὐχὶ ἐν λόγοις ἀλλ' ἐν πράγμασι καὶ ἀληθείᾳ, νὰ παραπέμψῃ τοὺς μετοχικοὺς προσδιορισμοὺς, ἐόντες, ἐλθόντες, ἐδόντες, ἐρευνήσαντες εἰς κόρακας — θαυμάζω δὲ πῶς διέλαθε τοὺς συντάκτας τὸ ἀναχωρήσαντες — καὶ ἐὰν, ἀντὶ τοῦ νὰ προσκαλῇ ἐμὲ τὸν μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν ἐντολὴν ἡ δικαιώμα διὰ νὰ ἴδω τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, νὰ γνωρίσω, ὡς διατίνεται τὴν ἡλικίαν των, νὰ τοὺς ἔξετάσω καὶ νὰ ἴδω αὐτοφύει τὰ νήπια τὶ γνωρίζουσι καὶ τί διδάσκονται, προσεκάλει καλλήτερα τὸν ἐπὶ τῆς παιδίας Ἀρχοντα νὰ κάμη τὴν χρῆσιν τῶν ἀτυχῶν Ἀραβικῶν ψηφίων, 60—65—75, καὶ τότε δὴ τότε φραγήσεται πᾶν στόμα, οὐδὲ γε γρύζει. οὐδὲ κραυγάσει, ἀλλ' ἐπεφημίσει, χειροκρότησει καὶ σαλπιεῖ πανταχοῦ τὰ προτέρηματα καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ Διδασκάλου. (1)

Κάλλιον ἀν ἐπραττεν ἐὰν, ἀντὶ τῆς παραλαβῆς (γιασευτα) ἦν ἀπαφῆκεν ἡμῖν καὶ δίζης πιστοποιεῖ τὸ ἀπόλυτον κύρος τῶν λόγων μου, ἡσπάζετο τὴν ἐντιμον συγήν, καὶ ἔθαπτεν εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ τοιούτον ἀπαίσιον καὶ ἐπιθανάτιον ζήτημα, ὅπερ πιθανὸν καὶ οὕτως ἔδει, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας Ἀρχων δὲν ἐχαρίζετο αὐτῷ, νὰ συνεπιφέρῃ, νὰ μὰ τὸν Κρονίωνα καὶ πάντας τοὺς οὐρανίους θεοὺς, τὴν ἀπώλειαν τῆς κερδοσκοπικῆς θέσεως του! Ναὶ μὰ τὸν Αἴδωνέα καὶ Ποσειδώνα δὲν ἀντιποιούμεθα, οὐδὲ ἐποφθαλμίωμεν τὴν θέσιν του, ἀλλ' οἰκτείρομεν τὴν παγυλὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν βλακείαν τοῦ ιεροκατῆλου Διδασκάλου, προτρέποντες αὐτὸν καὶ τοὺς συντρόφους του, ὅπως ἀφίσωσι τοὺς πτωχοὺς ποιητὰς ησύχους καθεύδοντας ἡρέμα ὑπὸ τὸν συγγελὸν τύμβον, ἐνθα κατεδίκασε τούτους ἀτελευτήτως ἡ φωνὴ τοῦ Αἰωνίου!

Δὲν ἀπατούμεν παρ' αὐτοῦ ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι, εἰμὶ νὰ διαταφήσῃ ἡμῖν τί σημαίνει τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ λεγόμενον, γράμμασιν κεφαλαίοις, « ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ δὲν είναι ὁ ἔθνικὸς θεσμὸς », καὶ ποίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν τραγέλαφον, τὸ ἀφθον του. Παύομεν ἡδη ἀρκούμενοι εἰς ταῦτα, κεχρυμμένοι κατὰ τὸ

(1) Ἀλλὰ φεῦ! ἐξ τῶν πραγμάτων προκύπτει τὸ ἐναντίον. Παρίτω μαρτυρήσων ὁ Σχολάργυς τῆς Ηπειρωτικού Σχολῆς Κ. Θ. Καρούσος καὶ αὐτὴ ἡ μαρτυρία ἀρκέσει ἡμῖν. Βασίσια οὖτα καὶ ισχυά. Κατὰ τὸ παρελθόν ἐτος εἰς τὸν ἐνδοκτήριον λόγου τοῦ εκηρυχεν ἐπ' Ἑκκλησίας ὅτι, ο οὐδενα μαζί, τὴν παρέλασην πάνοπτην τοῦ Αλληλοδιδαχῆς μᾶλλον τῆς Σχολῆς τοῦ Κ. Α. Παππαδημοπούλου. Τώρα δὲ δέν πταιομεν ἡμεῖς Κ. Μελιδόνη!!!

εύνυχος ὑπὸ τοὺς δύο ἀστερίσκους ἡμῶν, ἀνώνυμοι ἄ-
σφυσι καὶ σκοτεινοί!

ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ.
ΑΦΙΕΡΟΥΜΕΝΗ
ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΑΛΟΥΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ.

Γιὰ πηγούμη σας ἐκαταντησαμεν νὰ χορεύουμε... νὰ
χορεύουμε καὶ νὰ πηδοῦμε, ἐμεῖς, ὅποι τόσαις καὶ τό-
σαις γυραῖς ἐπιαστήκαμε στὰ χέρια, μὲ τοὺς μπαλα-
ρίνους καὶ σαρταδόρους τῆς Ἐπτανήσου. — Ἐλπ-
ίζουμε ὅμως ὅπως ὁ χορὸς καθὼς σᾶς τοὺς παρουσιάζουμε,
τηνὲ καὶ διασκεδαστικὸς, καὶ ὠφέλιμος, — διαβάζετε
μᾶς καὶ συγχωράτε μας.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

— Ἐλα φίλε Βολιάκο, μὴ με κακοφυχριστήσες. —
Ἐγὼ δὲ λείπω ποτὲ ἀπὸ τὸ χορὸ σου... καὶ σὺ θέλεις
νὰ ξεψύγης ἀπὸ τὸν ἔδικόν μου;

— Εἰν αὐδύνατον φίλε, πρέπει νὰ ὑπάγω τώρα εἰς τὰς
7 1[2] νὰ δώσω μάθημα.

— Μὰ μάθημα εἰν καὶ τοῦτο ποῦ σοῦ πρότείνω, μὲ
τὴν διαφορὰ, ποῦ τὸ δικό σου εἶναι μερικὸ, καὶ τὸ δικό
μου γενικό. — Ἐλα ἐλα Βολιακάκη μου, μὴ μὲ κακοφυ-
ριστήσες, σ' ἔξορκίω στὴν Τερψιχόρην, σ' τοὴν μόμολες,
καὶ σ' ὅτι πράμμα πηδάει πουλοῦ ψηλὰ!... μὴ με ἀφί-
σῃς μονάχονε, σ' ἔνα τέτοιο μπελιά.

— Οὔτε! Μὰ τέλος πάντων τί ἀπαιτεῖς;

— Νὰ μοῦ θυμᾶς ψυχοῦλα μου, τὰ προστάγματα,
— Μὰ ποῦνε οἱ χορευταὶ, καὶ αἱ χορεύτριαι.

— Τώρα — τώρα σοῦ φέρω τὸν κατιλογὸν τῶν Συ-
δρομητῶν μου.

— Μὰ ποιὸς θὰ μᾶς κάνῃ τὴν μουσική;

— Τὴν μουσικὴ τὴν κάνω ἐγὼ μὲ τὸ στόμα μου,
ἔννοεῖται...

— Θὰ γελάσουμε ἀπ' ὅτι καταλαβαίνω, Ἐλα λοιπὸν
ἀρχίστε τραγούδα.

— Εἴμαι ἔτοιμος.

— Αἱ ἀρχίσουμε μὲ τὴν Pasturelle ὀλίγον τὶ^{μεταξὺ} μισμένην. — Ἐλα όμπρος τραγούδα!

— Ιδού: (τραγῳδεῖ).

Νὰ γελάστε, νὰ χαρῆτε,
Νἰσὶ καὶ νὶς, δύον μπορεῖτε.

Ἔσσο ἔχετε καιρὸ,

Μὲν αρχίστε τὸ χορό.

—

Πίνεται ὁ ἀνδρας σε βελέσι,

Ο.τι κακηί θέναν γέτησε,

Μίσσα καὶ ἀν μᾶς τοσαπουνάς,

Νὰ ξεψύγη ποιὸς τολμάει...

Βολ. (ξενάξει) La Chaîne des dames.

Νὰ γελάστε νὰ χαρῆτε κτλ.
(Ἐπανάλ: εἰς κάθε στροφὴν)

—
Λένε ὁ γάμος πῶς εἰν' μία,
Γενικὴ εὐδαιμονία·
Μὰ σσα κι' ἀν μᾶς τὸν παινάνε,
Τὰ ἀνδρόγυνα παντάνε...

Βολ.—Dos à dos.

—
Εἶναι ὁ γάμος μιὰ βαρεῖα
Ἄλυσο γιὰ τὴν καρδιά.
Μὰ συχνὰ ὁ ἔρως φένει,
Καὶ νὰ κάνουμεν μᾶς κάνει...

Βολ.—La Chaîne à trois.

—
Εἶναι ἀπισταὶ σὰ φέλαις,
Ὕ ἀνύπανθρες κοπέλαις....
Ποιὸς μπορεῖ νὰ καυχήθῃ,
Ηδὲ θε νῦν ποὺν πανδρεύῃ...

Βολ.—La cavalier seul.

—
Τί μᾶς κάνεις τὴν ἀγία,
Τὴν ἀμόλυντη κι' ὄσια.
Ἀν τοῦ τύχαινε κανεῖς,
Ηθελε σὲ εἰδούμε εὐθύς...

Βολ.—Balancer.

—
Μὲ τουρέκια, μὲ κανόνια,
Σὰ στὰ περασμένα χρόνια,
Ο καθεὶς ἀς πεταχθῇ,
Ἀν προστάξῃ ἡ τιμή..

— Βολ.—En avant.

—
Στοῦ Λομπάρδου τοὴν συγγαῖ,
Καὶ βασάταις γκαρέκιας.
Θενὰ φένη λεῖς στιγμή,
Ποῦ μὲ μιᾶς νὰ συντοιχθῇ...

Βολ.—La chaîne anglaise.—Ἄς ἐπαναλάθωμεν τὸ αὐ-

τὸ σχῆμα μὲ ἄλλον ἥγων.

— Εύθυς:

Τόσα χρόνια καρτεροῦμε,
Τὴν λαμπρὰ κείνη στιγμή!
Πότε πότε θενὰ ιδούμε,
Διαπαντὸς νὰ συντριψθῇ...

Βολ.—La Chaîne anglaise.

—
Οσα κάρουνε οἱ ξένοι,
Η ἀλλαζ Συνεγωμένη.

Ογ. τὰ γέρεα θὰ πιστή,

Πιστὰ ηδὲ ολὴ μαζὶ

Βολ.—Le grand fond: ἀς ἀπαντάθωμε μ' ἄλλον ἥγων:

—
Μὰ ιστα ἡ Ἐνωση νὰ γένη,
Προσπάτεταις διπλωμένοι,

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΓΓΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Εἰς τοὺς ἔνους γέρι δόστε,
Ομπροστὰ μας νὰ κρέδοτε . . . ,
Βολ.—Le grand rond.

—o—

Κί ὃν ὁ ίδιος Ἀρμοστής
Στὸ χορό μας ἀδιάση,
Μὲν τοῦ ποῦμε παρευθύνεις
Στὸ Αγκούρι νὰ κοπέσῃ.
Μὲ κερά καὶ μὲ λιβάνη,
Εἰς τὸ Μόλο του νὰ κάνῃ ..

Βολ.—La promenade.

Νὰ γελάστε κτλ.

ΠΟΙΚΙΔΑ.

— Εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Αγκουρίου, εἰς τινὰ ἀπομεικρυσμένην ἀτάραχον ἔρημον, ἐν τῷ μέσῳ βράχων καὶ κρημών ἀποτόμων, κατοικεῖ ἡ ἀρετὴ περιβελλομένην φέσον ιερέως. Τὸ κάλλιστον ἐκεῖνο βλάστημα τῆς Ιεράς, καὶ τὸ νέον καύχημα τῆς ἑρήμου, ἐνδιαιτᾶται εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ταφιοῦ, ἐνīα προσέρχονται οἱ πιστοὶ ἀπολαμβάνοντες ἐξ αὐτοῦ τὸ ψυχωδεῖς ἄρωμα τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου. Καὶ ὅμως ὁ θεοσεβῆς καὶ φιλεύθερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἅρχων τῆς Νίσου ταύτης, ἔχων τὴν διαχείρησην τῆς πλουσίας ἐκείνης Μονῆς, ἀποστερεῖ, οὐ μόνον τὸν σπάνιον ἐκεῖνον ίερέα τῶν ἀναγκαιούντων, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆν τῆς Μονῆς τὴν στερεῖ ἐλαίου, κηροῦ, καὶ λιθάνου! εἴμεια ὑπερέβασιος ὅτι ὁ χρηστὸς ἐκεῖνος ιερέυς, εἰς τὰς πόρες τὸν ἔψιστον δεήσεις του εὑχεται ὑπὲρ ἀφέσεως καὶ συγγωρήσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Νικολάου Πινιατόρου, ἡμεῖς ὅμως ἐγκαρδίως ἔχάρημεν μαζίντες ὅτι ἡ Μονὴ ἐκείνη ἀπελυτρώθη ἀπὸ τούς δύνης τοῦ εὐφραινομένου τούτου Ἀρχοντος, καὶ ἐδόθη εἰς μίσθισιν πρὸς τὴν ἴδιωτικὴν Μονὴν τῶν Κυπουραίων.

— Οἱ Συντάκται τῆς Φωνῆς τοῦ Ιονίου καὶ Ρήγα, ὡφελήθησαν ἄραγε ἐκ τῶν χρημάτων ἀτίνα οἱ Ζακύνθιοι ἐσύνορξαν διὰ τοὺς ἐν Συρίᾳ παθόντας χριστιανούς; βεβιώτατα, ἐπειδὴ οὗτοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνεινεγκόντων εὐδόλως φάνιονται, ἐνῷ ἔξαγεται ἐκ τοῦ 52 ἀριθμοῦ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἑράνου Ἐπιτροπὴ ἐπιλήρωσε διὰ τυπωτικὰ εἰς τὴν Φωνὴν τοῦ Ιονίου, σελήνια 14 πέντε 2!!! Οἱ ἐν Συρίᾳ ὅθεν παθόντες ἐπιλήρωσαν ἀκριβῶς διὰ τῆς ἐλεπιμούνης των, ὅσαις γκαρίζεις ἔβαλον διὰ αὐτοὺς οἱ Λομπάρδοι καὶ Βερίκιοι.

— Ή Α. Ε. ὁ Ἀρμοστής, τὰς 3[15] δόσεύντος ἐπορεύεται εἰς Αγκουρίου, ὅπου ἐτύγχανε τῆς λαμπροτέρας ὑποδοχῆς ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν τάξεων.—Οἱ ἀδελφοὶ Αγκουραῖοι, ἐπιδεικνύοντες οὕτω πως τὴν πρὸς τὸν Κ. Στοές εὐγνωμοσύνην των, νομίζουσιν ὅτι ἔχαραξαν καὶ γραμμήν διακρίσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ Ἀρμοστοῦ, διὸ καὶ ὀλιγορύντες αδικηφοροῦσιν εἰς πᾶν ὅτι δύνανται νὰ εἰπωσιν οἱ ἀδελφοὶ Ἀργοστολιώται. Οπως δήποτε ὅμως Ή Α. Ε. τόσον συνεκίνειτο εἰς ὅλας τὰς προλεγχεῖσας ἐπιδιέξεις, ὥστε ἔξαρας πᾶσαν μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ

Αγκουρίου διάχροισιν, εὐηρεστήθη διὰ τῆς πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν ἐπισήμου του δηλώσεως, νὰ εὐχαριστησῃ τοὺς ὅλους Κεφαλληνας, διὰ τὰ Αγκουριακὰ, Ήρός Θεοῦ! ἀπόδος Ἐξογώτατε, τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ Αγκουριακὰ τοῖς Αγκουραίοις.—Οἱ Ἀργοστολιώται δὲν ἡδύναντο νὰ κάρμωσι διὰ τοὺς ἀδελφοὺς των, διότι δι' αὐτοὺς ὁ Κ. Στορές, καὶ ὁ Ἀρμοστής συναντῶνται, συνταυτίζονται, καὶ συγχέονται, εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀδιάκριτος καὶ ἀδιαιρέτος μαθηματικὴ στιγμὴ, πέριξ τῆς ὥποιας ισταται κύκλος ὁδονηρῶν ἀναμνησεων, καθημερινῶν παραπόνων, ἐπιθυμιῶν καὶ ἐπιθέσιων αἰσιωτέρου μέλλοντος.

— Αναχωρῶν ὁ Ἀρμοστής διέβη μὲ τὸν στόλον τοῦ πλευρόθεν τῆς πόλεως Αγκουρίου, ἀναβοκαταΐεύσας τρίς τὰς σημαίας του, ωσάν νὰ ἐλεγε, κουράγιο ἀδέλφια σημερί αὐτοῦ αὔριο ἐπιστρέφω καὶ κάνουμας καὶ ἀλλη σάγρα!!.

— Μία καὶ ἡ αὐτὴ Ἀγγλικὴ θέλησις κατεσκευάζει καὶ τὸν Κ. Στορές Ἀρμοστήν, καὶ τὸν Κοντομοίχαλον Ἀρχιερέα, διατὶ ὅθεν εἰς Αγκουρίου τὸν μὲν Ἀρμοστήν ὑπεδέχθησαν 27 ιερεῖς, τὸν δὲ Ἀρχιερέα μόλις μόλις 8; φυσικά ἐπέρχεται ἡ ἀπάντησις, διότι ὁ μὲν Ἀρμοστής εἶναι, ξὺν τοῖς ἀλλοῖς ἐν Επτανήσῳ, καὶ Μέγας Ἀρχιερεὺς, ἐνῷ ὁ Κοντομοίχαλος δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλούσατος Ἀρχιερεύς.

— Ἐπερμένετο ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν Αγκουρίῳ. Ἐγγνωρίζεται ἐπακριθῶς ἡ ὥρα, καὶ ἡ λέμβος ἐφ' ἣς ἔμελλε νὰ ἐπιβιβασθῇ. — Κατὰ τὴν αὐτὴν ὅθεν ὥραν, τῆς αὐτῆς λέμβου ἀναφανείστης, προσήρχετο ὁ κλῆρος καὶ διὰ πολυκρότων κωδωνισμάτων ἔχαιρέτα τὸν Ἀρχηγὸν του, ὅτε ἡ κούσθη φωνὴ κηκιστα ἀρχιερατικὴ, καὶ τότε μόνον ἡσθάνθησαν ὅτι ἀντὶ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ λέμβος τοὺς ἔφερεν ἐναντίον!!!!... Ἰδού διατὶ καὶ ὅτε πραγματικῶς ἐφθανεν ὁ Ἀρχιερεὺς, ὀλίγοι μόνον ιερεῖς ἐκινοῦσαν πρὸς προσπάντησιν του, ἐφοβούντο οἱ περισσότεροι μὴ τιμήσωσι καὶ πάλιν ἔναν Ὀνον (!;)

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς Φαρμακοπόλας, Ιατροὺς, Μαίας, Παντοπόλας, Γραμματοποιοὺς, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΑΣΥΓΓΚΡΙΤΟΝ.

Κατὰ τῆς διαβροίας, δυσεντερόρροιας, νόσων μεσεντερικῶν, καὶ πάσης καθισματικῆς, τούτεστι ὀπισθίου ῥαγδαῖας ἡ αὐχμηρᾶς ἐξορμήσεως. Ιαματικὸν ἀνώτερον τοῦ ἐλαίου τῆς Μουρούνας τοῦ P. Pellas. Εἰς τρεῖς δόσεις κατὰ μῆνα, ὑπὸ τὸ ὄνομα «ΦΕΓΓΙΤΗΣ».

Συσκευασία ἀρίστη ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου

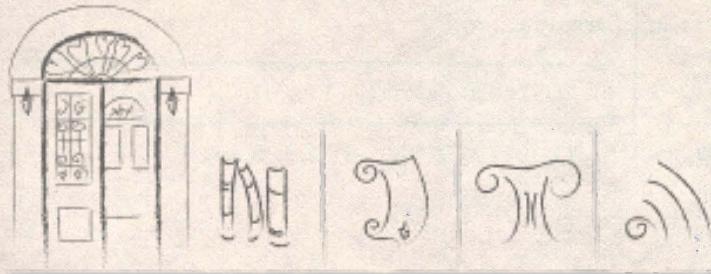
Κ. Π. ΚΩΒΙΕΛΟΥ.

Πωλεῖται ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ κατασκευαστῇ K. Πολάνη Κουβιέλω and Co: — Τιμὴ διστηλὸς 2. Οἱ ἀγοράζοντες γονδοικῶς ἔχουσι τὴν συνήθη ἐκπτωσιν (sconto).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΗΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο ΒΙΒΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ3.γ1.φ1.0036.